

3e JAARGANG - EDITIE 3 - NOVEMBER 2023

CAMPER- SPROKKELS

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE
MOBILHOMEREIZIGERS

In dit nummer....

Serie - Camperen
langs de slagvelden
van weleer - deel 2

Hoe is het nu met de
Starlink?

Een trappistje?

Mijmeringen...

November is een tijd van mijmeren over de geliefden die ons ontvallen zijn. Op 11 november herdenken we de Grote Oorlog, maar het is allang niet meer alleen de doden van die ene oorlog die we eren, maar van alle oorlogen.

Ter gelegenheid van deze editie schreef onze vaste mijmeringen-schrijfster een stukje uit haar eigen leven gegrepen...

Begin WOII. Louise kon nog net over de schouders heen van anderen door het raam van de trein kijken terwijl haar kinderen niet ophielden met jammeren, ze hadden honger. Alle zitplaatsen waren benomen, mensen zaten als sardientjes naast mekaar en op mekaars schoot. Zelfs tussen de zetels en alle gangpaden stonden passagiers dicht op mekaar gepakt. Men kon geen voet verzetten.

Alles wat ze van thuis nog vlug vlug kon meepakken had ze in haar zakken gestopt. In haar jaszak voelde ze alleen nog wat kruimels. In de verre verte zag ze een boerderij en weilanden vol met koeien. Daar is voedsel genoeg dacht ze nog terwijl de trein plots onverwachts begon te vertragen en zonder enige aankondiging stopte. "Kom" zei ze, gepakt en gezakt wrong ze zich met de kinderen door de mensen. Ze liepen samen door de koeienwei naar de hoeve. Dan pas zag ze dat Jef mankte. Er had een grote zware jongen gedurende de lange treinreis op de tip van zijn nog bijna nieuwe plechtige communie schoenen gestaan. Die afgetekende hak is er nooit uitgegaan.

Ze betaalde zich blauw aan dikke sneden vers brood en een glas melk voor elk kind. Het laatste stukje brood was nog maar net binnen of de dichte omgeving werd opgeschrikt door het oorverdovend geluid van een bombardement...De trein die ondertussen met een slakkengangetje was verder gereden, was niet ver geraakt.... Louise's hart stond even stil toen ze vernam dat het hun trein was... er waren geen overlevenden...

Toch is ze met haar vijf kinderen tijdig in Zeebrugge geraakt om daar de boot naar Engeland te nemen. Ze had een klein kapitaal betaald om genoeg tickets te bekomen voor heel het gezin. De lange rijen, meestal vrouwen en kinderen, gingen voetje voor voetje vooruit. Niemand sprak een woord, er heerste een onaangename stilte om zenuwachtig van te worden. Zelfs de kinderen keken met grote vragende ogen hun moeder aan. Die blik deed Louise een besluit nemen.

"Kom" zei ze, terwijl ze zich omdraaide, "Wij gaan terug naar huis."

Enkele dagen later werd op de radio aangekondigd dat de drie boten, die vanuit Zeebrugge vertrokken waren, getorpedeerd werden. Alle Belgische vluchtelingen waren omgekomen... Toen Louise dit nieuwsbericht hoorde sloeg ze haar handen voor haar gezicht en riep "Neen!" De kinderen keken met verbazing naar hun moeder... niet echt begrijpend wat er aan de hand was... of misschien toch wel? Anders had ik dit verhaal nooit kunnen navertellen.

Sprokkels

De redactie hoefde deze keer niet zelf te sprokkelen. Liesbeth Peeters, één van onze leden stelde enkele weken de vraag:

“Welke gezelschapsspelletjes spelen jullie ‘s avonds?”

Dit zijn de antwoorden...

Scrabble

Wij ook altijd Rummikub

Keezen

Yahtzee héél veel spelletjes Yahtzee....we zijn er verslaafd aan hihi

Carcassonne

Rummikub en een kaartspel van monopolie

Splendor, Clever, kezenspel

Rummikub, uno, en kaarten
Tenminste als het slecht weer is...

Gaming laptop mee, dus lekker gamen

Wij Rummikub, regenwormen of Game of Trains

Geen. e-reader of een goed boek

Wij Chinees poepen. Dat is een kaartspel hé!

Clever, Lost Cities, Cascadia, Claim, De Vos in Het Bos, keuze te over.

Rummikub, sequence, Trimbos , zeeslag, woordvoerder,

Yahtzee en pietjesbak

Skip Bo, Regenwormen, Sequence, Keer op Keer, Rummikub, Take 5, Point Salad, Splendor (zowel de standaard versie als de duel), alle kleine versies van Ticket to Ride, Scrabble...

Phase 10, Skibo, Qwixx

Triominos en Yahtzee

Rummikub, uno, mastermind, gewone speelkaarten, en als het ne dag slecht weer is beginnen we met Monopoly.

Vaststelling van de redactie: er wordt veel Rummikub gespeeld...

Hoe is het nu met... de Starlink van Elon Musk?

Het is een vast item geworden...

In de november-editie bespreken we de vorderingen van de Starlink van Elon Musk.

Wat is er veranderd sinds vorig jaar?

Er zijn campers die genoeg hebben aan een goed boek, een haakwerk of een gezelschapsspel maar er zijn er ook die graag elke avond het nieuws of een programma op hun favoriete zender volgen of gewoon via Netflix of een andere streamingplatform een film of serie bekijken.

En het internet, we kunnen niet anders dan dit toegeven, is in onze samenleving een vast dagelijks onderdeel geworden. We kunnen niet meer zonder: openingsuren en tarieven van een museum zoeken, menukaart en reviews bekijken van een restaurant waar we heen willen,...

We gebruiken volop apps zoals Park4Night en Campercontact om een plaatsje voor de nacht te vinden en we doen dit graag constant online. Alhoewel deze apps offline gebruik ook aanbieden, prefereren we toch allemaal rechtstreeks internet.

Dan hebben we het nog niet over diegenen die ook werken onderweg, van huis uit werken krijgt in een camper een andere betekenis.

Elon Musk die nogal eens in het nieuws komt, heeft enkele jaren geleden de Starlink in het leven geroepen, een systeem dat gebruikt maakt van de om ons heen zwevend satellieten om ons vlug en goed internet te bezorgen.

We besloten dan ook met Argusogen en misschien met een beetje terughoudendheid deze evolutie te volgen.

Wat is er veranderd ten opzichte van vorig jaar? Welke nieuwigheden zijn er verbonden aan het witte "dessertbordje" dat men meer en meer ziet staan op camperplaatsen en campings.

Om te beginnen is de prijs voor het roaming-model Standard nog niet veranderd: 450€ eenmalig voor de hardware en 100€ per maand abonnementskosten. Je krijgt een maandelijkse factuur die kan gepauzeerd worden, dus je betaalt enkel in de maanden dat je de Starlink gebruikt.

Wat wel nieuw is: er is nu een proefperiode van 30 dagen. Is het niet wat je ervan verwachtte? Dan ben je enkel je eerste maand abonnementskosten kwijt, 100€ dus, maar de integrale kost van de hardware wordt terugbetaald.

Het gebied is uitgebreid tot volledig Scandinavië wat Europa betreft.

Nieuw is ook de Flat High Performance Starlink. In de vorige editie over dit onderwerp was deze nog in ontwikkeling. Dit is dus de Starlink die een vaste plaats in de camper krijgt en je de mogelijkheid biedt om al rijdend te surfen. Interessant voor diegenen die altijd, op elk moment internet in de auto wil, of om de kindjes eindeloos tijdens het rijden naar Kabouter Plop te laten kijken. Het prijskaartje is dan ook navenant: 2.850€ voor de hardware en 289€ per maand abonnementskost.

Voorlopig is het wonderding nog maar beperkt bestelbaar en enkel in sommige landen. We houden het in het oog.

De Starlink heeft nu ook een app die aangeeft waar je de schotel het best plaatst om een perfecte ontvangst te hebben. Dus niet meer rondlopen met het ding en checken op je laptop of je tablet, geen nieuwsgierige "wat doet die nu"- blikken. De app zegt je waar de Starlink neer te poten.

We houden alleszins de vorderingen in de gaten. Volgend jaar, zelfde editie is er misschien weer veel veranderd of vernieuwd, wie weet?

De beschikbaarheid is ook enigszins uitgebreid

T.K., één van onze leden gebruikt de Starlink. Zijn bevindingen...

Ik ben Starlink gaan gebruiken door mijn neef van wie ik de antenne heb gekregen om op vakantie altijd internet te hebben dus ook tv ed..

Ook omdat in Kroatië niet altijd het beste bereik is met internet via smartphone, het instellen van de antenne is super gemakkelijk, gewoon neerzetten en aansluiten en hij doet de rest, meestal een zeer snelle verbinding tot soms 300 mb per seconde.

De betaling van € 100 per maand voor roaming is te betalen voor de maanden dat je het gebruikt dus nu bv. een paar maanden niet nodig en de betaling kan gewoon via de app en een kredietkaart.

Meer lezen over de Starlink?

Camperen langs de slagvelden van weleer

Deel 2 - De Ardennen en de Gaume

De slag om de Ardennen of de Slag der Grenzen.

Als men spreekt over de slag van de Ardennen, denkt men onmiddellijk aan de Tweede Wereldoorlog, immers daar werd er enorm gevochten in de winter van 1944, nadat de landing in juni van dat jaar op de Normandische stranden, gevolgd werd door een tocht naar Berlijn om een einde te maken aan dit treffen.

Maar ook in 1914, meer bepaald in augustus kwam het in diezelfde Ardennen tot een veldslag tussen de Duitsers enerzijds en de Fransen die de vijand tegemoet waren gekomen om hen te verhinderen Frankrijk binnen te komen, anderzijds.

Is deze slag die de geschiedenis is ingegaan als de "Slag der Grenzen" zo'n beetje vergeten omdat er achteraf zoveel bloedige en langdurige veldslagen hebben plaatsgehad, zodat die eerste grote veldslag nog maar weinig in reisgidsen over de Eerste Wereldoorlog voorkomt?

Het staat vast dat die eerste weken van de Grote Oorlog aantoonde dat "den Duits" – het woord "mof" werd pas in de Tweede Wereldoorlog algemeen gebruikt – een te duchten vijand was en niet alleen zijn oorlogswoede op hun tegenstanders botvierde, maar dat ook de burger in groot gevaar was.

We nemen jullie mee in de voetsporen van de vijand tot in de Gaume waar hij het Franse leger teruggedrongen en veldslagen zoals Verdun, de Marne en de Somme volgden en we staan even stil bij de vele begraafplaatsen van zowel burgers als soldaten, en bezoeken de vele monumenten met elk zijn eigen trieste geschiedenis.

Wat er voorafging...

De politieke situatie in Europa in de beginjaren van de vorige eeuw was een kruitvat dat maar een vonkje nodig had om tot ontploffing te komen. Dat vonkje werd geleverd door Gavrilo Princip, een twintigjarige Bosnisch-Servische nationalist, toen hij de aartshertog Franz-Ferdinand en zijn vrouw doodschoot bij hun bezoek aan Sarajevo.

Princip zou twintig jaar krijgen voor deze dubbele moord. Hij overleed een halfjaar voor het einde van de oorlog, volgens zijn psycholoog verteed door schuldgevoelens om wat hij de wereld en vooral zijn eigen volk had aangedaan.

De oorlogsverklaringen volgden elkaar op in een sneltempo.

Elk land had zo zijn eigen motief om het ander land de oorlog te verklaren. Voor Frankrijk lag het motief in Elzas-Lotharingen, het stuk dat het kwijtraakte in de Frans-Pruisische oorlog van 1870.

Nadat er in Duitsland een eerste aanvalsplan, het Moltke-plan, van tafel werd geveegd, werd beslist verder te gaan met het Von Schlieffen-plan. Het voornaamste element van dit plan bestond erin Frankrijk binnen te vallen via de grens met België en Luxemburg en niet via de westelijke grens, Lotharingen en de Elzas. Immers, men wist dat deze grens door veel Franse troepenmachten bewaakt werd, zodat het Noorden kwetsbaar was, wat de opmars van het Duitse leger dan ook ten goede zou komen.

Ons land was bij zijn oprichting in 1830 door de grootmachten van Europa een neutraliteit opgelegd in tijden van oorlog. Groot-Brittannië die zich eerst wat afzijdig wou houden van de toestand op het vasteland, zag problemen indien Duitsland België zou binnenvallen, namelijk dat de havens zouden ingenomen worden, wat bijgevolg een enorme bedreiging zou vormen voor de Britse economie. Er was geen andere mogelijkheid dan Duitsland de oorlog te verklaren en troepen over het Kanaal te sturen om België en Frankrijk bij te staan.

7 augustus 1914

Te Moelingen, in de Voerstreek, wordt gewezen wielrenner Marcel Kerff, samen met enkele andere burgers, opgehangen.

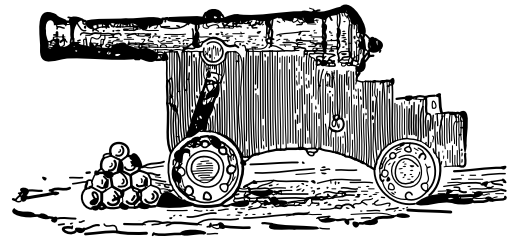
Op 4 augustus waren de eerste Duitsers de Belgische grens overgestoken. De nieuwsgierige Marcel Kerff springt op zijn motor om een kijkje te nemen. Hij heeft ook gestreden voor zijn vaderland, maar dan op de fiets, niet zonder succes. Een echte winnaar was hij niet, enkel een 48-uurs baanwedstrijd in Antwerpen, in 1900.

Buiten het seizoen fietste hij regelmatig tussen Moelingen en Parijs om vlees in te slaan voor de slagerij van zijn vader. In de eerste Tour de France was hij beste Belg. Dit zonder enige sponsoring, anders dan bijvoorbeeld Maurice Garin, de winnaar van de eerste Tour. Kerff had geen mecaniciens, geen masseur en geen geboekte slaapplek. Zijn bidon vulde hij aan de dorpspompen, zijn slaapplek zocht de coureur bij toeschouwers of in een warme boerenstal. Na achttien dagen en meer dan honderd uur stoempen eindigde Kerff in die Tour als zesde. Hij gaf bijna zes uur toe op winnaar Garin, maar finishte met meer dan zestig uur voorsprong op de allerlaatste. Zo ging hij de boeken in als de beste Belg in de eerste Ronde van Frankrijk. Rijk werd hij er niet van: de eerste vijftig in het klassement ontvingen vijf Franse francs, amper genoeg voor een droge boterham met een stukje kaas.. Een jaar later stopte hij met fietsen.

Op 4 augustus wordt hij door de Duitsers aangehouden op verdenking van spionage voor het Franse leger. Hij wordt ondervraagd en hierbij zwaar mishandeld. Kerff schreeuwt zijn onschuld uit en ontkent ook maar iets te maken te hebben met het Franse leger. Zijn ondervragers geloven hem niet en hebben genoeg van het gejammer. Ze snijden zijn tong af. Op 7 augustus 1914 wordt Kerff met een aantal anderen opgehangen en gedumpt in een massagrav.

In zijn geboorteplaats Moelingen is zijn naam in een monument gekerfd. De herinnering aan Kerff begint er echter te vervagen.

"Marcel Kerff? Nee, nooit van gehoord".

"Den Duits" valt ons land binnen.

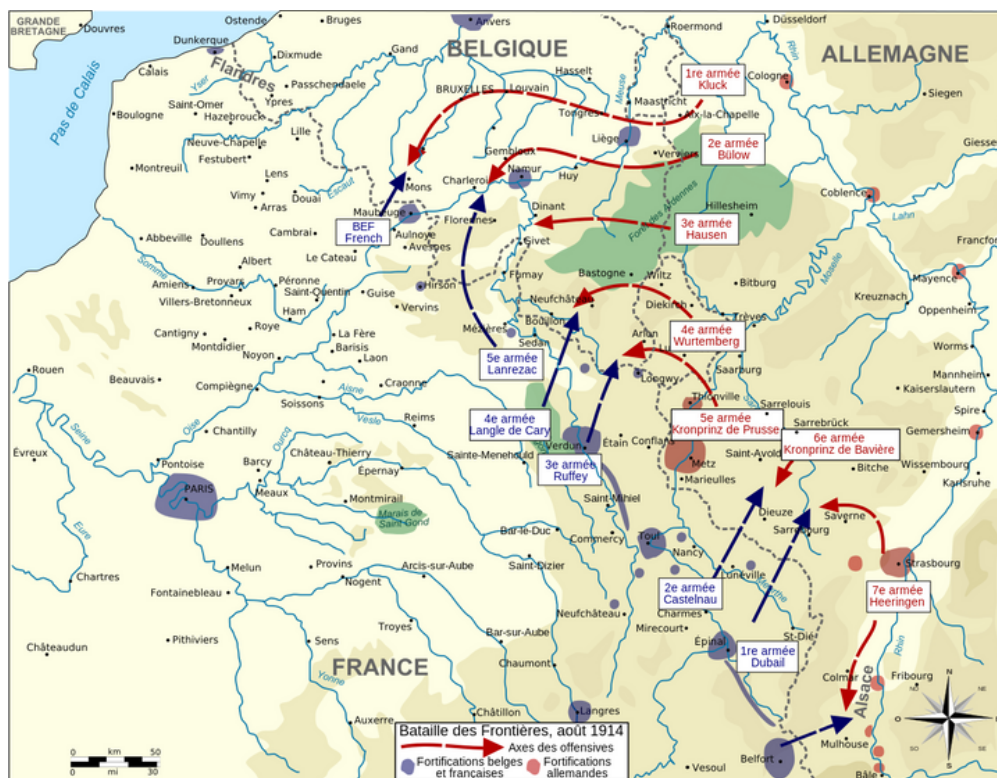
De Duitse keizer had in de late middag van zaterdag 1 augustus 1914 het algemene mobilisatiebevel ondertekend, wat de enorme troepenmacht die klaarstond in Duitsland in beweging bracht richting Belgische grens. Op 2 augustus 1914 krijgt onze regering met aan het hoofd Koning Albert I een ultimatum: het Duitse leger een doortocht toestaan door ons land. Als tegenprestatie zou de Duitse regering alle eventuele schade die hierdoor ontstond na de oorlog vergoeden. De Duitsers vroegen ook om geen verzet te plegen omodeloos bloedvergieten te voorkomen.

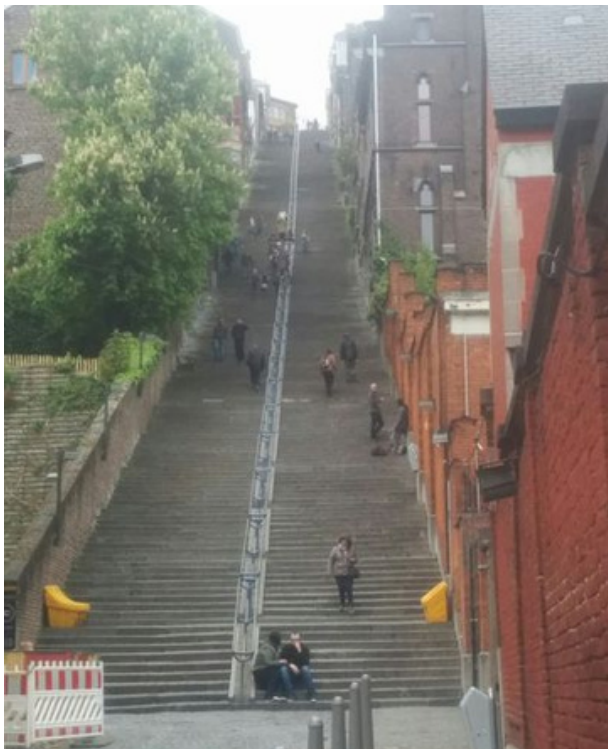
Uiteraard wees onze regering het ultimatum af en op 3 augustus marcheerden de troepen ons land binnen. Maar liefst 7 Duitse legers waren ingezet: het eerste en tweede leger rukten op richting Brussel en Antwerpen om dan uiteindelijk vast te lopen in de vlakte van de IJzer, waarover meer in een volgende editie.

Het derde leger had de opdracht door te stoten aan de Samber en Maas in de provincies Namen en Henegouwen. Het vierde en vijfde leger drong via het Groothertogdom Luxemburg het zuiden van ons land binnen, de Gaume.

Het zesde en zevende leger had de opdracht de Franse troepen te bevechten die aan de grens met Duitsland paraat stonden.

De veldslag die de geschiedenis zou ingaan als "de Slag der Grenzen" was begonnen.

De Montagne de Buere, de trappen van Luik. In 2018 bij de herdenking van 100 jaar 14-18 werd deze trap versierd met bloemen.

Het Franse leger moest zich terugtrekken. Ondertussen waren de Britten het Kanaal overgestoken en hadden ze tussen Harmignies, Condé en Binche een Britse linie van ongeveer 35 km opgesteld. Ook zij trokken zich terug, toen ze hoorden van de Franse terugtrekking maar niet zonder grote verliezen, 3800 op 24 augustus 1914 en twee dagen later, 8000 man.

De Slag der Grenzen zou duren tot 27 augustus 1914.

De verliezen van de eerste grote veldslag waren maar een voorbode van wat er ging volgen: 300.000 Fransen, 29.000 Britten, 4500 Belgen en 200.000 Duitsers verloren in die augustusmaand van 1914 het leven.

Verschillende dorpen werden het slachtoffer van de ongebreidelde woede van de vijand: tientallen burgers werden ter plekke doodgeschoten, honderden huizen werden platgebrand na eerst geplunderd te zijn.

Enkele huiveringwekkende getallen:

Anloy : 49 burgers gedood en 32 huizen platgebrand
Baranzy: 27 burgers gedood en 86 huizen platgebrand
Izel: 20 burgers gedood en 164 huizen platgebrand
Neufchateau: 23 burgers gedood en 21 huizen platgebrand
Tintigny: 63 burgers gedood en 183 huizen platgebrand
Offagne: 13 burgers gedood en 22 huizen platgebrand
Mussy-la-Ville: 13 burgers gedood en 55 huizen platgebrand
St. Léger: 11 burgers gedood en 6 huizen platgebrand
Porcheresse : het hele dorp platgebrand
Longlier: 35 huizen platgebrand

In de ochtend van de vierde dag na hun intocht was de stad Luik in Duitse handen. De Duitsers hadden voor de oorlog de situatie al goed onderzocht en de zwakke punten in de fortengordel, bestaande uit 12 bouwwerken (tegen de Tweede Wereldoorlog zou dit uitgebreid worden tot 16) rond de stad onthouden. Erich Ludendorff was de uiteindelijke aanvoerder, een man die later één van de belangrijkste rollen in de geschiedenis van de Eerste Wereldoorlog zou spelen. Een nachtelijke aanval tussen de forten door, een strategisch huzarenstuk, zorgde ervoor dat de stad Luik viel. De stad was wel gevallen maar het zou nog tot 15 augustus 1914 duren eer het laatste fort, Loncin, zou vallen ten gevolge van een voltrefter in de munitieruimte, met enkele honderden slachtoffers tot gevolg. Sommige lichamen zouden nooit geborgen worden.

De Duitsers stootten met enorme kracht door richting Franse grens. Op 21 augustus 1914 ging het Franse leger in het offensief maar moest heel vlug vaststellen dat de overmacht enorm was. 22 augustus 1914 – enkel op die datum sneuvelden aan weerszijden meer dan 67.000 soldaten - en de dagen die erop volgden zouden dagen van bloedvergieten worden, zowel van soldaten, verzetslieden en onschuldige burgers, langs de gehele grens met Frankrijk van Givet over Namen en Dinant tot in het uiterste zuiden. Een eerste inktzwarte bladzijde in de annalen van de Eerste Wereldoorlog.

Eugène Quiqué, 19 jaar jong, was één van de slachtoffers bij het bombardement van Loncin. Zijn moeder schreef dit gedicht.

*Ne jetez pas sur l'urne close
 La fleur d'Aphrodite, la rose
 Car il n'a pas connu l'amour
 Ne jetez pas non plus sur elle
 La fleur des vieillards, l'immortelle
 Cet enfant n'a vécu qu'un jour
 Mais si vous voulez qu'en terre bénie
 Il repose, cueillez les lauriers d'alentour
 Mon fils est mort pour la patrie.*

De reisroute...

We beginnen onze tocht op een plaats met een grote symboliek inzake de Eerste Wereldoorlog namelijk het oorlogsmonument voor Cavalier Fonck, de eerste soldaat die sneuvelde in de Grote Oorlog. Het is te vinden op de N3 tussen Thimister en Luik. Er is een kleine parking vlakbij. Even verder vinden we Fort Battice, één van de vier forten die na de Eerste Wereldoorlog is gebouwd ter versterking van de stad Luik.

In Luik kan men een toer rond de stad doen en één of meerdere forten bezoeken. Ironie...het fort van Chaudfontaine is sinds de jaren 90 een avonturenpark. Check de [website](#) voor de bezoekmogelijkheden van de respectievelijke forten.

We kunnen een kleine omweg maken via Briscole, een eerste dorpje dat de trieste titel "martelaarsdorp" draagt. Tijdens de dreiging van de oorlog had er zich al een verzetsbeweging gevormd die een doorn in het oog was voor de oprukkende vijand. Zestien mannen werden opgepakt en aan elkaar gebonden. Ze moesten 30 kilometer verder stappen tot in het dorpje Heure waar er vier van hen lukraak werden uitgekozen, ze aan een afsluiting werden vastgemaakt en koelbloedig neergeschoten. De anderen werden vrijgelaten als getuige van deze vergelding en als waarschuwing. Er staat een monument – weliswaar op privé-domein – ter herdenking.

Wij rijden via La Roche-en-Ardenne naar Neufchâteau.

Naarmate we zuidwaarts rijden, komen we meer en meer gedenktekens tegen ter ere van soldaten of burgerslachtoffers.

Eens ter hoogte van Neufchâteau volgen ook de begraafplaatsen elkaar op: Neufchâteau zelf, Luchy, Anloy, Maissin.

Het duurt niet lang of we bereiken de Gaume waar de vijand, meer dan elders in onze Ardennen zijn woede botvierde.

We moeten zeker halt houden in Rossignol. Op 19 augustus 1914 vielen de Duitsers het dorpje binnen en terroriseerden vrijwel onmiddellijk de bevolking door het opeisen van voedsel en drank. De vijand sloeg kamp op in de dichte bossen rond Rossignol. Op 22 augustus 1914 gingen de Fransen ondanks de waarschuwingen van de burgers in de aanval, maar kwamen in een dodelijke hinderlaag terecht. De Fransen vochten als leeuwen maar de vijand was sterker. Alsof het niet genoeg was vielen de Duitsers na de veldslag het dorp binnen en hielden er een ware moordpartij: 120 burgers werden gedood en 72 huizen werden platgebrand.

Op de begraafplaatsen "Orée de la Forêt" en "Le Plateau" in Rossignol zijn er meer dan 3000 graven van Fransen te vinden met allen dezelfde sterfdatum: 22 augustus 1914. 2379 graven dragen het woord "inconnu" – "onbekend".

Er is een uitgestippelde [wandelroute](#) die je langs alle gedenktekens en begraafplaatsen brengt.

De begraafplaats van Orée de la Forêt.

Le cimetière de Radan in Tintigny, de vijanden verenigd op hun laatste rustplaats.

Het lot van de buurdorpen Ethe en Latour is er één om nooit te vergeten en de slachtoffers in herinnering te houden, zodat dit nooit vergeten zou worden.

Op 23 augustus 1914 arriveerden enkele Duitse regimenten in Ethe. Binnen een paar uur werden er 218 burgers gedood en 256 huizen verwoest. 's Anderendaags kwamen twee Duitse regimenten aan in Latour, iets meer dan drie kilometer verder, en eisten alle mannen op om terug te keren naar Ethe om daar te helpen met het begraven van de doden en het verzorgen van de gewonden. De officier had een vrijgeleide mee die hen zou moeten beschermen. Ze droegen ook de armband en de vlag van het Rode Kruis. Toen de mannen van Latour toekwamen in hun buurdorp, zagen ze de vele doden en wisten ze waarschijnlijk meteen dat hen hetzelfde lot beschoren was. Slechts één man overleefde de moordpartij. In Latour, dat toen 290 burgers telde, bleven er enkel weduwen en vaderloze kinderen achter.

Het gedenkteken voor de burgerslachtoffers van Latour

Het militair kerkhof van Ethe-Laclaireau

Latour heeft een klein museum van de familie Baillet-Latour waar die verschrikkelijke dagen besproken worden. Rechtover het museum ligt het kerkhof, loop er even rond, kijk naar de data en laat even de afschuwelijke feiten tot je doordringen. De dame van het museum opent graag voor jou het kerkje dat ook is verbouwd tot museum. Zoek zeker even naar de Gallo-Romeinse steen met een voorstelling van Minerva, die er ligt. Vraag de dame ook even naar de speciale luikjes.

Na de moordpartijen en gevechten in die zomermaand van 1914 stootten de Duitsers door naar Frankrijk waar de Grote Oorlog verder doorging. De volgende slag die geleverd werd is op 27 augustus 1914 aan de Maas tussen Mézières en Verdun.

Waar overnachten?

De Gaume is in de 2de editie van de eerste jaargang van de Sprokkels reeds aan bod gekomen. De Gaume telt jammer genoeg weinig officiële camperplaatsen, maar wel enkele gedoogplaatsen en campings.

Niet zo ver van Rossignol is er de Camping de Chênefleure die op heel goede reviews kan rekenen. Bovendien is de camping het hele jaar open.

Nuttige links:

<https://traces-memoire.ardennebelge.be/bataille-des-frontieres/>

<https://www.landofmemory.eu>

<https://bel-memorial.org/>

Bronnen: hoger genoemde websites en Wikipedia

Foto-verantwoording: privé-archief en Wikimedia Commons
Met dank aan Norbert Willems voor de bijdrage over Marcel Kerff.

De winter komt eraan...

De winter komt eraan en er moet toch met het één en ander worden rekening gehouden, zowel voor wie de camper gaat stallen of wie hem thuis onder bv. een carport houdt of gewoon op de oprit.

Dan zijn er ook nog diegenen die bij sneeuw en ijs erop uittrekken.

In vorige Camper-Sprokkels kwamen deze onderwerpen al aan bod.

Even een overzicht...

- Je bent op zoek naar een stalling of je hebt er één gevonden. Waar op te letten? [Hier](#) vind je enkele waardevolle tips.
- Je bent aan nieuwe banden toe en overweegt om over te stappen op winterbanden? [Hier](#) vind je waar op te letten.
- Camperen in de sneeuw lijkt je wel wat? Lees hier een [interview](#) van ervaringsdeskundigen.
- We staan liever niet voor onaangename verrassingen als we in de lente onze camper weer in stappen, zoals bevroren leidingen, vieze geurtjes of schimmelplekken. Even een [checklist](#) hoe dit te voorkomen.
- Geen zin in koud en nat België ? Liever de zon opzoeken in het verre Zuiden. Lees ons [“overwinteren in het zuiden”-dossier](#) er eens op na.
- Winter of zomer? We gedragen ons als voorbeeldige campers met respect voor natuur en medecamperaar. Lees [onze gedragsregels](#) er eens op na.

De Trappistenroute...

Wereldwijd zijn er 11 abdijbieren die de naam Trappist mogen dragen, en daarvan worden er 5 gebrouwen in ons kleine België. Reden genoeg om een echte Trappistentoer samen te stellen.

Een beetje geschiedenis?

Trappistenmonniken leven volgens de regel van Sint-Benedictus van Nursia : een evangelische levensstijl gepaard aan een sober, dagelijks kloosterleven, een regel die tot op heden nog steeds wordt gevolgd.

Ook de Orde van de Cisterciënzers volgde deze regel. Er was echter een groep monniken die verlangden naar nog meer soberheid, die leidde tot de oprichting van de "Orde van de Cisterziënzers van de Strikte Observantie". Die oprichting gebeurde in de Franse abdij La Trappe in Normandië en zo komen we meteen te weten, waarvan hun naam is afgeleid.

Wereldwijd zijn er 20 trappistenabdijen, waarvan er 10 in België zijn gelegen. In elk van hen worden er levensmiddelen en artikelen geproduceerd. De opbrengst daarvan wordt gebruikt om in de monniken hun levensonderhoud te voorzien en voor het onderhoud van hun gebouwen. Wat er overschiet, wordt geschonken aan het goede doel.

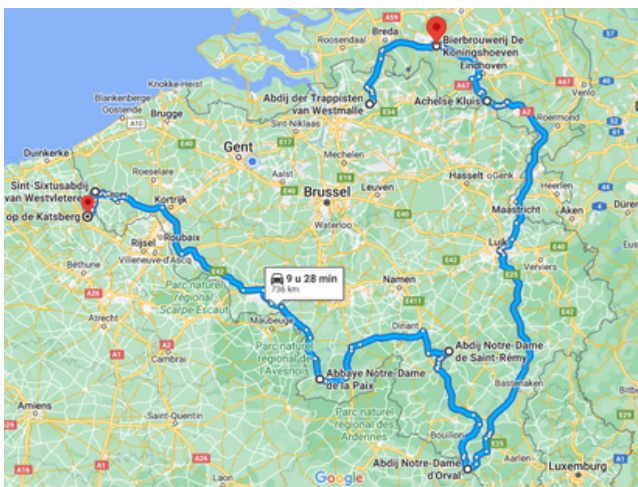
Bier is eigenlijk maar een deel van wat geproduceerd wordt in de abdijen.

Enkele voorbeelden:

- Brood wordt gebakken in de abdijen van Soleilmont (Fleurus-B) en Koningshoeven (Berkel-Enschot-NL)
- Champignons – kastanjechampignons om precies te zijn – worden gekweekt door de trappistinnen van de abij van Brialmont in Tilff, België.
- Maar liefst vijf abdijen produceren chocolade: Tre Fontane (Rome-Italië), Koningshoeven (Berkel-Enschot-Nederland), Cardeña (Burgos-Spanje), Nasí Pani (Neveklov, Tsjechië) en Boa Vista (Brazilië).

Olijfolie, likeur, kazen, confituren, honing, onderhouds- en verzorgingsproducten, en ja, zelfs wijn.

Elk product draagt een ATP label - Trappist®- dat niet alleen de monastieke herkomst (van de abdij) verklaart, maar ook dat het conform de strenge richtlijnen opgesteld door de Internationale Vereniging Trappist, is geproduceerd.

Maar we kunnen er niet omheen, het product bij uitstek van de Trappistenabdijen is bier in al zijn smaken en tinten.

Er zijn twaalf abdijen die deze goddelijke drank brouwen, waarvan er maar liefst vijf in België liggen. We zijn een bierland of we zijn het niet.

Wat maakt een abdijbier een trappistenbier?

Dit moet aan drie voorwaarden voldoen.

1. Het bier wordt gebrouwen binnen de muren van een trappistenabdij, door de monniken zelf of onder hun toezicht.

2. De brouwerij moet ondergeschikt zijn aan het klooster en getuigen van een bedrijfscultuur die past bij het monastieke project.

3. De brouwerij heeft niet als doel winst te maken. De inkomsten zorgen voor het levensonderhoud van de monniken en het onderhoud van de abdijsite. Wat overblijft schenken ze aan goede doelen, sociale werken en mensen in nood.

We nemen jullie mee op een blond, amber of bruin schuimende toer door België en een stukje Nederland en Frankrijk.

De totale route bedraagt 736 kilometer. We bespreken elke abdij in het kort met hun geschiedenis en hun bier.

We zochten naar camperplaatsen of campings in de buurt van elke abdij.

Veel leesgenot en gezondheid!

Westmalle, wiens Tripel wel eens “de moeder van alle tripels” wordt genoemd.

Op 10 december 1836 serveren de monniken van de Abdij der Trappisten hun eigen gebrouwen trappistenbier bij hun middagmaal, immers, bier is de Vlaamse volksdrank bij uitstek. De monniken wachten echter 20 jaar eer ze hun bier aan de poort beginnen te verkopen. Met een zodanig succes dat de brouwerij zowel in 1865 en 1897 danig moet uitbreiden. Als ze in 1921 de belangrijke beslissing nemen hun bier te verkopen via bierhandelaars, stijgt de verkoop nog meer en dringen verbouwingen zich weer op.

Met de kwaliteit van het bier als belangrijkste hoofddoel staat de ontwikkeling van de brouwerij niet stil. Westmalle brouwt twee bieren, de Dubbel en de Triple.

Camperplaatsen:
#162491 op de parking van het café van de abdij. Dit is ons telefonisch bevestigd door de uitbater.
#403608 Camping Floreal Het Veen

La Trappe, het bier dat de naam van zijn oorsprong heeft aangenomen.

We steken hier even de grens over om te gaan proeven bij onze Noorderburen.

De Abdij Onze Lieve Vrouw van Koningshoeven in Berkel-Enschot werd gesticht in Nederlands Brabant in 1881. Het duurde niet lang, 1884, eer de monniken besloten bier te brouwen om in hun levensonderhoud te voorzien. In 1891 werd er een heuse brouwerij gebouwd, met een mouttoren die vandaag de dag nog altijd het aanzicht van de brouwerij bepaalt. Er volgt een 10-jarige samenwerking met Stella Artois die stopt in 1980, zodat de monniken weer op eigen houtje aan het brouwen gaan en die hun eerste bier met hun eigen naam tot gevolg heeft: La Trappe. Er worden maar liefst 11 trappistenbieren gebrouwen.

Ze brouwen o.a. het eerste alcoholvrij trappistenbier (La Trappe Nillis) ter wereld en ook nog het eerste wit trappistenbier (La Trappe Witte Trappist) ter wereld. Ze zijn ook nog de enige brouwers die het Trappistenbockbier maken ter wereld.

Ze hebben ook nog een Oak Aged die enkel maar te krijgen is in de winkel van de abdij. Het bier heeft een kurken stop met muselet.

Camperplaatsen:

#853178 Enkel dagparkeren
#116128 Camping Beekse Bergen (ACSI)
#398419 Privé Camperplaats Biest Houtakker
#468193 Prive Camperplaats Wouwkes

Achel, de gewezen trappist...

In januari 2021 verloor Achel het Trappist-label omdat het brouwproces niet langer onder toezicht stond van monniken. Toen begin 2023 de abdij werd verkocht aan een Kempense ondernemer, viel er voorgoed een doek over de trappist van Achel.

Maar de Achelse trappist maakte zo lang deel uit van het Belgische rijtje van Trappisten dat we beslisten deze abdij toch in onze route op te nemen, immers de Achelse kluis is zeker een bezoek waard in de mooie Kempen.

De abdij werd gesticht in 1851. Acht jaar later werd er bier, kaas en brood geproduceerd. In 1917 werd door de oorlog de abdij grotendeels verwoest en werden de koperen ketels gesmolten om te dienen voor munitie. Een aanvraag tot vergoeding wegens oorlogsschade werd door de Belgische regering afgewezen omdat de abdij op naam stond van twee Nederlandse monniken. Het zou duren tot 1997 toen de abdij van Westmalle fondsen vrijmaakte en personeel beschikbaar stelde voor een nieuwe brouwerij. Het was dankzij de abt, Marc Gallant, dat er weer bier werd gebrouwen. In 1998 zag de eerste Achel het levenslicht en België kon bogen op de titel van een land te zijn met maar liefst 6 trappistenbieren, tot begin dit jaar, jammer genoeg.

De Achelse brouwerij produceert nu vier bieren. Twee gewoon blond en Extra-Blond en twee gewoon bruin en Extra-Bruin.

Camperplaatsen:
#218001 Kamphoeve "Aan de Achelse kluis"
#368672 Parking van de Kluis
#295304 Minicamping De Punder (Nederland)

Orval, de trappist met een legende...

De abdij van Orval kan bogen op een rijke geschiedenis. De eerste monniken, afkomstig van Zuid-Italië, die zich hier vestigden werden verwelkomd door de graaf van Chiny. Als welkomstgeschenk kregen zij een stuk grond waar zij prompt een kerk en een klooster op bouwden.

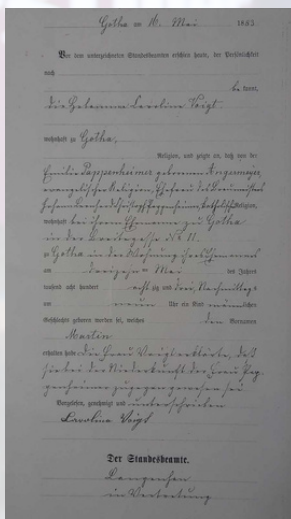
Het klooster en zijn orde kende een tumultueuze geschiedenis. De abdij was zelfs enkele eeuwen niet meer dan een ruïne.

In 1529 wordt er in plaats van bier ijzer gesmolten om inkomsten te verwerven om het klooster herop te bouwen en te onderhouden. Het zal duren tot 1931 eer de ijzersmelterij omgebouwd wordt tot brouwerij.

Het bier gecreëerd door een Duitser, Martin Pappenheimer, met hulp van twee Belgen, Honoré Van Sande, met roots in het Oost-Vlaamse Erpe-Mere, en John Vanhuele, een Westvlaming uit het kustdorp Bredene, is een toonbeeld van stoutmoedigheid. Er werden technieken toegepast die nergens elders voorkomen. Het recept, het glas en het etiket, zijn nog steeds hetzelfde als in het begin van de productie.

In tegenstelling tot de eerdere trappisten die we hierboven bespraken, heeft Orval slechts 1 trappist.

Er is ook een groene Orval met een alcoholpercentage van 4%, die enkel kan gedronken worden in de herberg van de abdij, l'Ange Gardien, gelegen links van de weg die naar de abdij leidt.

De legende...

Een jonkvrouw, genaamd Mathilde, treurde om haar overleden man en liet achteloos haar handen in het water van de bron glijden, maar verloor haar trouwring. Ze begon te bidden en opeens kwam een forel boven water en bood het kleinood de jonkvrouw aan. De jonkvrouw riep uit: "Het is hier een vallei van goud, een 'val d'or'..."

Camperplaatsen:

#114549 Op de parking van La Nouvelle Hostellerie d'Orval (ons telefonisch bevestigd door de eigenaar, op voorwaarde dat er iets genuttigd wordt. Op maandag en dinsdag is het restaurant gesloten en mag er overnacht worden)

Rochefort, de trappist der strenge monniken...

De abdij van Rochefort, Saint-Rémy genaamd, dateert uit 1230.

In het begin werd ze bewoond door zusters van de Cisterciënzer orde. In 1464 echter werden na een doorlichting de zusters gevraagd zich te gaan vestigen in de abdij van Félipré in Vencimont. Eigenlijk was het een wissel van woning, want de abt van Félipré vestigde zich met zijn monniken in de abdij van Saint-Rémy.

Oorlogen, hongersnood, epidemieën...de abdij kende een woelig bestaan. Het was pas in 1887 toen enkele monniken van de abdij in Achel verhuisden naar Rochefort, dat het trappistenleven zich weer hernam.

Met bier brouwen werd begonnen in 1899, geholpen door de kennis van de moederabdij te Achel.

De abdij van Saint-Rémy staat bekend voor hun afzondering en de strenge levenswijze van de monniken.

Er is maar een klein gedeelte van de abdij open voor publiek en de brouwerij zelf kan niet bezocht worden.

In Rochefort worden er 4 Trappistenbieren gebrouwen. Het waren er lange tijd maar drie, die allemaal donker zijn, maar in 2020 hebben ze er een blond broertje bijgekregen: Rochefort Triple Extra met een alcoholpercentage van 8.1%

Camperplaatsen:
#13826 - #39976 - #240322 -
#234718 (Zijn geen officiële
camperplaats maar
gedoogplaatsen.)
Rochefort heeft een camping :
Camping Les Roches (geopend
van 1 april-11 november)

Chimay, de trappist met internationale uitstraling...

Tijdens de zomer van 1850 vestigde een kleine groep monniken zich op het ongerepte plateau van Scourmont, nabij Chimay. Ze waren afkomstig van Westvleteren en stichtten de abdij met het doel de bevolking in de omgeving rond het stadje Chimay, te helpen in het dagelijkse leven.

Rond het klooster bouwden ze een boerderij, brouwerij en kaasmakerij want ze hadden besloten een bier te brouwen en een kaas te maken, de rest is geschiedenis, zoals men zegt.

De abdij van Scourmont ontwikkelde verschillende economische activiteiten, waardoor de lokale werkgelegenheid kon toenemen.

De abdij van Scourmont is misschien wel de meest toegankelijke van onze trappistenabdiën en diegene die het meest met zijn bieren en kazen naar buiten treedt. Zo waren ze het bier van de Giro d'Italia van 2023.

Ze hebben een bezoekerscentrum, een hotel-restaurant "l'Auberge de Poteaupré" en een shop.

Camperplaatsen:
#36168 Camping Communal
de Chimay
#368284 Camperplaats van
Camping Communal

West-Vleteren, met zijn wereldtitel “het beste bier”...

Een zekere Jan Baptist Victoor trok zich als kluizenaar terug in de bossen van Westvleteren, waar er zich al enkele monastieke gemeenschappen hadden gevestigd. In 1831 kreeg hij gezelschap van enkele monniken uit de Franse abdij Mont-des-Cats en kan men zeggen dat de geschiedenis van de Sint-Sixtus abdij begint. Om in hun levensonderhoud te voorzien maken ze kaas en bier, maar dit laatste enkel maar voor eigen consumptie. Het zal duren tot in juni 1838 wanneer er een uitgave wordt gedaan in verband met de bouw van een brouwerij, te vinden in het kasboek. Een jaar later krijgt de abdij een officiële brouwlicentie en kan het brouwen beginnen.

Maar men brouwt nog steeds voor eigen gebruik.

Echter door het succes van de Herberg In de Vrede in 1878 zijn ze verplicht de productie te verhogen en wordt er een brouwzaal bijgebouwd die vanaf 1896 volledig operationeel is.

Het bier in de typische houten bakken is uitsluitend te koop via de webwinkel. Men moet zich registreren en op datum zijn bestelling afhalen. Sinds aanvang 2021 is er ook mogelijkheid tot thuislevering door een koeriersdienst. Kleine verpakkingen van zes flesjes zijn in de Herberg In de Vrede te koop.

Herberg In de Vrede is een gezellig oud café, met een mooie tuin en terras. Bij mooi weer kan het er zeer druk zijn.

#63974 Goede wijn behoeft geen krans. Het Sixtusbos is een vaste waarde onder campers op wandelafstand van de abdij en herberg.
#58444 Camping Stal 't Bardehof

Mont des Cats, een trappist over de grens...

Als laatste abdij van onze toer gaan we even de grens over naar Frankrijk. Op amper 23 kilometer van Westvleteren vinden we, niet ver van de dorpskom van Godewaersvelde de abdij Sainte-Marie op de Mont des Cats, de Katsberg.

De abdij werd reeds gesticht in 1650 door de broeders van de orde van Sint-Antonius. Echter tijdens de Franse revolutie werden deze verjaagd en stonden de gebouwen of wat er van overbleef leeg. Het zou duren tot 1826 toen 8 trappistenpaters uit de Abdij de Sept-Fons er zich kwamen vestigen.

Begin 21ste eeuw telde de abdij een veertigtal monniken die zich vooral toelegden op het maken van kaas, die vergelijkbaar is qua structuur en smaak met de Port-Salut. Het is pas in 2011 dat er bier op de markt komt, trappistenbier Mont des Cats.

Het wordt echter gebrouwen in België in de brouwerij van de abdij van Scourmont in Chimay.

Camperplaatsen:
#274274 gedoogplaats
#225160 enkel dagparkeren
#48096 Camping des 5 Chemin Verts
#196725 Godewaersvelde, dorp

De ledenpagina

Vincent Declercq werd lid van onze groep "Vlaamse Mobilhomereizigers" in juni 2022, en dat hebben we geweten.

Vrijwel meteen bombardeerde hij de groep met foto's, niet zomaar foto's, maar werkelijke kunstwerken. Bij elk bericht regende het duimpjes en hartjes. Maar wie is deze kunstenaar die zijn lens zo goed weet te beheersen? We stellen hem even voor.

Vincent en zijn vrouw, Daisy, wonen met hun 11-jarige dochter Frédérique in het Antwerpse Grobbendonk. Ze namen in juli 2022 hun eerste camper in ontvangst en waren zo enthousiast en keken zo uit naar camperavonturen dat ze hun Benimar Cocoon 496 meteen een naam gaven "Paloma". Genieten met volle teugen is nog zacht uitgedrukt wat dit gezin betreft, ze zijn op één jaar tijd amper 5 weekends thuisgebleven. De natuur roept en de familie Declercq trekt er met de camper op uit.

"Our camper is our second home"

Dat heeft natuurlijk voor het grootste deel te maken met de hobby, of moeten we het passie noemen van Vincent, namelijk natuurfotografie. Hij is volledig uitgerust met een Sony RX10 IV en een SamsungS23Ultra waardoor hij prachtige close-up foto's kan maken, maar ook vergezichten op de gevoelige plaat kan leggen die menig reiziger doet watertanden. Camperplaats, camping of eens "into the wild", het is hen allemaal gelijk, als het er maar mooi is en ze lange wandelingen kunnen maken met hun hond, Milo, een nog jonge Australische herdershond die even zot van de natuur is als henzelf. Zee of gebergte? Niet echt een voorkeur, maar wegblijven van de grote toeristische trekpleisters doen ze wel. Hun favoriete plaats tot nog toe ligt in het Franse departement, Hautes-Alpes en is Devoluy. Maar gezien hun toekomstplannen zal dit lijstje met favoriete plaatsen vlug een uitbreiding krijgen.

Hun verste punt ooit is Zuid-Frankrijk voor een viertal weken, maar er zijn nog zoveel dromen waar te maken: Schotland, Noorwegen en Marokko van noord naar zuid. Voorlopig zit het er nog niet in, maar dat komt nog wel, denken ze.

Milo in Devoluy

De avonden worden gevuld met TV-kijken, lezen of de foto's van die dag op de laptop verwerken. Wat het eten betreft, gooien ze gauw iets simpels en lekkers op de hete plaat, dat smaakt altijd. Een restaurantbezoek behoort natuurlijk ook altijd tot de mogelijkheden. Vincent wil nog meegeven dat een korte rijnschool na de camper in ontvangst te nemen, zeker aan te raden is. Hij gebruikt nog steeds de tips die hij toen meekreeg.

Wie nog meer foto's van Vincent wil zien, kan hem en zijn gezin volgen op instagram : www.instagram.com/palomaontheroadagain

We zullen nog wel meer foto's van Vincent zien verschijnen: hij duikt graag even zijn grote archief in om enkele foto's voor de Camper-Sprokkels aan te leveren. De cover is ook deze keer van zijn hand.

BijééngeSPROKKEld

- Stad Brugge heeft een aanvraag ingediend voor het creëren van een camping/camperplaats aan de Sint-Pietersplas. Deze locatie ligt op 6 km van de Grote Markt.
- Overmere-Donk, het mooie meer in Oost-Vlaanderen, niet van Gent, met een groot aanbod aan water- en wandelplezier, heeft er een nieuwe camperplaats bij. Lake Park Overmere is de naam . Info?
- Hans Hanswijk en zijn vrouw Will reisden met de camper door Europa tot in de Balkan. Doen er toch veel, denkt men dan? Maar...Will heeft Alzheimer. Tegen alle advies van dokters, casemanagers en familie in, nam hij vol liefde zijn vrouw mee op reis. De hele reis was te volgen op hun facebookpagina, maar nu is er ook een boek verschenen over hun avonturen.
- Bij onze research voor de Trappistenroute kwamen we te weten van de uitbater van camperplaats Het Groeningehof in Poperinge dat de camperplaats gesloten is en waarschijnlijk ook zal blijven.
- Linsey en Davy lieten ons weten dat, wegens gezondheidsredenen, de hersteldienst van hun zaak Damakik wordt stopgezet. De webshop gaat nog even door tot eind 2023. Tot 31 december 2023 zijn er mooie koopjes te doen. Neem even een kijkje op <https://www.damakik.be/> We zijn alleszins blij dat de blog op de website wordt behouden, zodat we hun reisverhalen nog volop kunnen volgen.
- Camperplaats Lijssenthoek Farm laat ons ook weten dat de camperplaats tijdelijk gesloten is door werkzaamheden. De heropening is voorzien voor Pasen 2024.

Deze nieuwsbrief is exclusief bestemd voor diegenen die zich inschreven voor ontvangst.

De volledige nieuwsbrief of afzonderlijke artikels mogen niet gekopieerd en/of gebruikt worden zonder de uitdrukkelijke toestemming van de beheerders of moderator.

©VLAAMSE MOBILHOME REIZIGERS

www.vlaamsemobilhomereizigers.weebly.com

De volgende Camper-Sprokkels zullen verschijnen op
1 februari 2024.

Ideeën voor onderwerpen? Laat het ons weten!
vlaamse.mobilhomereizigers@gmail.com
of via [de contactpagina](#) van de website.